

ข่าวรอบวัดบางแสน

ขอแสดงความยินดีกับสมาชิกกลุ่มเทิดมารีย์ (ชมรมนิสิตคาทอลิก มหาวิทยาลัยบูรพา) ที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรปีนี้ วันที่ 19-20 มกราคม 2565

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< OUR LADY OF LOURDES CHURCH >> บางแสน

ปีที่ 28 ฉบับที่ 1402 วันอาทิตย์ที่ 23 มกราคม 2565/2022

“พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้”

เรายอมรับตามพระคัมภีร์ว่า ได้มีการกล่าวถึงและพระเยซูเจ้าก็ได้ย้ำอีกครั้งว่า พระองค์คือผู้ นั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมไว้ "ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ให้ไปประกาศการปลดปล่อยแก่ ผู้ถูกจองจำ คืนสายตาให้แก่คนตาบอด ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ"...และเราก็อาจจะกล่าวว่า เราเชื่อเช่นนั้น แต่คำถามที่คอยคำตอบจากเราแต่ละคนเป็นการส่วนตัวคือ เราสัมผัสว่าพระเยซูเจ้า ทรงเป็นเช่นถ้อยคำที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์หรือไม่ ในเรื่องใด ในสถานการณ์ไหน เราพอจะเล่าให้ คนอื่นฟังได้อย่างมั่นใจ อย่างไม่อ้ออึ้งหรือไม่? และเราได้เจริญชีวิตแบบพระเยซูเจ้า โดยได้เป็น ดังที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์สำหรับเพื่อนพี่น้องหรือไม่?...

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันจันทร์ที่ 24 ม.ค.22	ระลึกถึง น.ฟรังซิส เดอ ซาลส์ พระสังฆราชและนักปราชญ์ แห่งพระศาสนจักร
วันอังคารที่ 25 ม.ค.22	ฉลองการกลับใจของนักบุญเปาโลอัครสาวก
วันพุธที่ 26 ม.ค.22	ระลึกถึง น.ทีโมทีและ น.ทิตัส พระสังฆราช
วันพฤหัสบดีที่ 27 ม.ค.22	ระลึกถึง น.อังเยลา เมริซีพรหมจารี
วันศุกร์ที่ 28 ม.ค.22	ระลึกถึง น.โทมัส อาไควนัสพระสงฆ์และนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร
วันอาทิตย์ที่ 30 ม.ค.22	สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลธรรมดา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 1 สัตว์ นกและแมลง

อะเคเซีย (Acacia) เป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นอมตะของจิตวิญญาณ

อัลมอนด์ (Almond) เป็นสัญลักษณ์แห่งความโปรดปรานหรือความเห็นชอบของพระเจ้า โดยมีที่มาจาก "กัณฑ์เรวิ" 17:1-8 ว่า แอรอนได้รับเลือกให้เป็นผู้เผยแผ่วจนะของพระเจ้า โดยทรงบันดาลให้ดอกและลูกอัลมอนด์ผลิเต็มไม้เท้าของท่าน.....ดูสิ ไม้เท้าของแอรอนสำหรับเผ่าพันธฺ์เลวี มีดอกอัลมอนด์ตูมขึ้นมาแล้วผลิบาน ให้เป็นผลลูกอัลมอนด์" ด้วยเหตุนี้อัลมอนด์จึงใช้เป็นสัญลักษณ์ของแม่พระด้วย

ข้อคิดสะกิดใจ

สถานการณ์

หากตายลับ หลับไม่ตื่น ในคืนนี้	จะไม่มีเรื่องอาลัยในสังขาร
วางทรัพย์สินภาระล้วนบริวาร	ล้วนลูกหลาน บ้าน, นา, รถ คินโลกไป
ขอต้นทูนบุญกุศลที่สร้างสม	พาสู่แดนสุขบรมสว่างไสว
มีที่พึ่งหนึ่งเพียงพระองค์จงวางใจ	มีที่ไปคือสวรรค์สถานธรรม

ข่าวรอบวัดบางแสน

พิธีบูชาขอบพระคุณ วันอาทิตย์ที่ 16 มกราคม 2565 ด้วยมาตรการป้องกันอย่างเคร่งครัด 'เขาไม่มีเหล้าอุ่นแล้ว' พระเยซูเจ้าทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์ครั้งแรกนี้ ที่หมู่บ้านคานา แคว้นกาลิลี (ยน 2:1-12)

เมิดทรายใต้พระแท่น

แล้วพระเยซูเจ้าทรงมีหนังสือส่งคืนให้เจ้าหน้าที่และประทับนั่งลง สายตาของทุกคนที่อยู่ในศาสนาธรรมต่างจ้องมองพระองค์ พระองค์จึงทรงเริ่มตรัสว่า "ในวันนี้ ข้อความจากพระคัมภีร์ที่ท่านได้ยื่นกับห้อยอยู่แล้ว พระเยซูเจ้าทรงมีหนังสือส่งคืนให้เจ้าหน้าที่และประทับนั่งลง สายตาของทุกคนที่อยู่ในศาสนานี้เป็นความจริงแล้ว"

ขอให้พี่น้องอ่านบทพระวรสารของวันนี้ อย่างตั้งใจ อ่านซ้ำ ๆ จำฟังถึงเรื่องราว ตาม ข้อคิด ในหน้า 1 ก็ได้ และภาวนา (จากใจ หรือสายประคำ) ขอพรจากแม่พระเพื่อพี่น้อง - เพื่อครอบครัว และพระศาสนจักร

..... เจ้าวัด

อาทิตย์ชวนคิด

เปิดใจ ยอมรับ

เกิดเป็น..นก..ต้องอยู่บนฟ้า เกิดเป็น..ปลา..ต้องอยู่ในน้ำ
อย่าพยายาม เป็นใครอื่นที่ไม่ใช่เรา เพียงเพื่อเอาใจเขาให้..รักใคร่
พอความอดทน... มันหมดไปต่อไม่ไหว เราจะได้ชื่อว่า..ไม่จริงใจและของปลอม
ในทางกลับกัน คนที่ชอบนก..แต่ไปเอาปลามาเลี้ยงไว้
แล้วหวังจะให้มันบินได้เหมือนนก คงผิดหวังเปล่า..
จะไปโทษปลาก็ไม่ได้.....ที่มันเป็นนกให้ไม่ไหว
เพราะปลาคือปลา.. นกคือนก.. แค่อยอมรับ..และเปิดใจ เท่านั้น...

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมิดทรายใต้พระแท่น

1 คร 12:12-31ก

พี่น้อง แม้ร่างกายเป็นร่างกายเดียว แต่ก็มียวัยวะหลายส่วน อวัยวะต่างๆ เหล่านี้แม้จะมีหลายส่วนก็
ร่วมเป็นร่างกายเดียวกันฉันใด พระคริสตเจ้าก็ฉันนั้น เดชะพระจิตเจ้าพระองค์เดียว เราทุกคนจึงได้รับการ
ล้างมารวมเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็ชชาวยิวหรือชาวกรีก ไม่ว่าจะเป็ชทาหรือเป็ชไทยก็ตาม
เราทุกคนต่างได้รับพระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน ร่างกายไม่ได้ประกอบด้วยอวัยวะส่วนเดียว แต่มีอวัยวะ
หลายส่วน ถ้าเท้าจะพูดว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่มือ จึงไม่เป็ชส่วนหนึ่งของร่างกาย" แต่เท้าไม่ได้เป็ชอวัยวะของ
ร่างกายน้อยกว่าอวัยวะส่วนอื่น เพราะเป็ชเพียงเท้า หรือถ้าหูจะพูดว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่ดวงตา จึงไม่ใช่ส่วน
หนึ่งของร่างกาย" แต่ก็ไม่ได้ทำให้หูไม่เป็ชอวัยวะของร่างกายเลย ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็ชดวงตา แล้วจะได้
ยินได้อย่างไร ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็ชหู แล้วจะได้กลิ่นได้อย่างไร โดยแท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงจัดอวัยวะ
ต่างๆ ในร่างกายให้อยู่ในที่ที่ทรงพระประสงค์ ถ้าร่างกายทุกส่วน เป็ชอวัยวะเดียวแล้ว ร่างกายจะอยู่ที่ไหน
เท้าที่เป็ชอยู่ มีอวัยวะหลายส่วน แต่มีร่างกายเดียว ดวงตาพูด กับมือไม่ได้ว่า "เราไม่ต้องการเจ้า" และ
ศีรษะก็พูดกับเท้าไม่ได้ว่า "เราไม่ต้องการเจ้า"...ท่านทั้งหลายเป็ชพระกายของพระคริสตเจ้า แต่ละคนต่างก็
เป็ชอวัยวะของพระกายนั้น พระเจ้าทรงแต่งตั้งบางคนให้ทำหน้าที่ต่างๆ ในพระศาสนจักร คือ หนึ่งให้เป็ช
อัครสาวก สองให้เป็ชประกาศก และสามให้เป็ชครูอาจารย์ ต่อจากนั้น คือผู้มีอำนาจทำอัครจริย ผู้รักษาโรค
ผู้ช่วยเหลือ ผู้ปกครอง และผู้พูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ ทุกคนเป็ชอัครสาวกหรือ ทุกคนเป็ชประกาศกหรือ
ทุกคนเป็ชครูอาจารย์หรือ ทุกคนเป็ชผู้ทำอัครจริยหรือ ทุกคนได้รับพระพรพิเศษให้บำบัดโรคได้หรือ ทุก
คนพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจได้หรือ ทุกคนเป็ชผู้ตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นหรือ ท่านทั้งหลาย
จงพยายามแสวงหาพระพรพิเศษที่ประเสริฐยิ่งกว่านี้เถิด

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา

ลก 1:1-4;4:14-21

ท่านเชโอฟีลัสที่เคารพยิ่ง คนจำนวนมากได้เรียบเรียงเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับพวกเรา ผู้
เป็ชพยานรู้เห็นและประกาศพระวาจาตั้งแต่แรกได้ถ่ายทอดเหตุการณ์เหล่านี้ให้เรารู้แล้ว ข้าพเจ้าจึงตก
ใจคิดว่าเรื่องราวทั้งหมดตั้งแต่ต้นอย่างละเอียด แล้วเรียบเรียงตามลำดับเหตุการณ์อีกครั้งหนึ่ง สำหรับ
ท่านด้วย ท่านเชโอฟีลัสที่เคารพ เพื่อท่านจะได้รู้ว่าคำสอนที่ท่านรับมานั้นเป็ชความจริง
พระเยซูเจ้าเสด็จกลับไปแคว้นกาลิลีพร้อมด้วยพระอานาথাของพระจิตเจ้า กิตติศัพท์ของพระองค์
เลื่องลือไปทั่วแคว้นนั้น พระองค์ทรงสอนตามศาลาธรรมของชาวยิว และทุกคนต่างสรรเสริญพระองค์
พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธ ซึ่งเป็นสถานที่ที่พระองค์ทรงเจริญวัย ในวันสัปดาห์โต พระองค์
เสด็จเข้าไปในศาลาธรรมเช่นเคย ทรงยืนขึ้นเพื่อทรงอ่านพระคัมภีร์ มีผู้ส่งมีหนังสือประกาศกอิสยาห์ให้
พระองค์ พระเยซูเจ้าทรงคลี่มีหนังสือออก ทรงพบข้อความที่เขียนไว้ว่าพระจิตขององค์พระผู้เป็ชเจ้าทรง
อยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวดี แก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไป
ประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ คั้นสายตาให้แก่คนตาบอด ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระ ประกาศ
ปีแห่งความโปรดปรานจากองค์พระผู้เป็ชเจ้า.

อ่านต่อหน้า 6

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

21 ข้อคิดให้กำลังใจ รู้คุณค่าของชีวิต และมีกำลังใจมากขึ้น

1. คนๆ เดียวที่จะช่วยให้คุณผ่าน ทุกปัญหาได้คือ “ตัวคุณเอง”
2. เรื่องวุ่นวาย มันมีอยู่ 2 อย่างเท่านั้นคือ ไปหลงเกลียด และ ไปหลงรัก
3. วันที่ผ่านมาไม่สามารถกลับไปแก้ไขอะไรได้ จึงมีวันพรุ่งนี้ให้เราทำอะไรได้ๆ ต่อไป
4. ความสบายใจนั้น มันไม่ได้เกิดจาก ทำทุกสิ่งให้ได้ดังใจ แต่เกิดจากที่ยอมรับว่า ไม่มีอะไรที่จะได้ดังใจเราทุกอย่าง
5. ต่างคนต่างความคิด อย่า ดู ถูก ความคิดใคร หากความคิดต่าง
6. ไม่ใช่ความทุกข์ ที่ทำให้เราคิดมาก แต่เพราะเราคิดมากทำให้เกิดทุกข์
7. หากคิดได้ ให้ช่วยคิด หากคิดไม่ได้ ให้ช่วยทำ ถ้าทำไม่ได้ ให้ความร่วมมือถ่าร่วมมือไม่ได้ ให้กำลังใจ
8. ใจก็เย็นอกภัยได้ ใจก็สงบ ละได้ใจก็สะอาด วางได้ใจก็โล่งปลงได้
9. เงามันเกิดจากความนิ่งของน้ำฉันใด ปัญหา เกิดจากความนิ่งของใจฉันนั้น
10. หาที่สงบร้อยที่ ยังไม่ดีเท่าสงบที่ใจตน รู้จักคนหลายร้อยคน ไม่ดีเท่ารู้จักตนแค่คนเดียว
11. เมื่อมีจรรยาวัจให้ เมื่อได้จรรยาวัจพอ คนเราเกิดมา ถึงเวลาก็ ต้องจากไป เป็นเรื่องธรรมดาของชีวิต
12. ถ้าเราตัดสินใจ ที่จะเดินไปข้างหน้า ก็อย่าหวั่นไหวกับปัญหาที่จะต้องพบเจอในระหว่างทาง
13. คนมีปัญญา มักมองเห็นโอกาสในทุกๆ ปัญหา คนขาดปัญญา มักมองเห็นปัญหา ในทุกโอกาสที่มี
14. สิ่งที่ย้อนไม่ได้คือเวลา สิ่งที่หนีไม่ได้คือการจากโลกนี้ไป สิ่งที่ย้อนไม่ได้คือใจคน สิ่งที่ต้องอดทน คือใจตนเอง
15. รู้จักให้ รู้จักรับ รู้จักปรับ รู้จักให้อภัย รู้จักแบ่ง รู้จักได้ รู้จักคลายชีวิตจะเบาสบายและเป็นสุข
16. อ่านหนังสือออกสำคัญ อ่านเหตุการณ์ออกสำคัญกว่า อ่านคนอื่นออกสำคัญยิ่ง อ่านตนเองออกสำคัญสุด
17. ไฟไม่ได้ร้อน ถ้าเราไม่เอาตัวเข้าไปใกล้ ทุกข์ใดๆ ก็ไม่ทำให้เราหนัก หากใจเราไม่แบก
18. กำลังใจอาจหาได้ จากคนรอบข้าง แต่ความเข้มแข็ง ตัวเราต้องสร้างขึ้นเอง
19. บางครั้งกำลังใจ นอกจากจะมีไว้ให้คนอื่น ๆ ก็ต้องเก็บไว้ให้ตนเองด้วยนะ
20. ทุกครั้งที่เรา ไม่เข้าใจกัน ไม่ผิดที่จะโกรธ แต่ผิดที่เราไม่ขอโทษ กันนั่นเอง
21. ให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข เท่านั้นชีวิตก็สมบูรณ์แล้ว

กลุ่มเสด็จเทศมารีย์

5 แบบที่ ทำให้ตายก็ไม่สำเร็จหรอก ตอนที่ 1

2. **ทำสิ่งที่ควบคุมยากไป/ไม่รู้ยาก** ไม่มีความสำเร็จใดใดซึ่งอุปสรรค และไม่จำเป็นต้องรู้ทุกอย่างจึงจะสำเร็จ นั้นเป็นความจริง แต่การไม่รู้อะไรเลย รู้น้อยมากไปจนถึง การที่เราจัดการอะไรไม่ได้เลย นั้นก็พอเห็นอยู่ว่าจะสำเร็จได้อย่างไร ข้อนี้พึงระวังตั้งแต่ “ยังไม่เริ่มทำ” อันที่จริงทั้งในสิ่งที่ควบคุมไม่ได้ และความรู้สองเรื่องนี้จะแยกหัวข้อนั้นก็ได้ แต่ในแบบหนึ่ง หากเรามองทุกอย่างแง่ดีเกินไป คือ ทำไปก่อน คิดว่าจะควบคุมสิ่งที่ทำได้ แก้ปัญหาได้ พอเอาเข้าจริงก็จนปัญญา เช่นนี้ก็เพราะความ “ไม่รู้” อยู่เหมือนกัน

อาจเป็นจริงในแง่ที่ว่า จะรอให้ทุกอย่างพร้อม รู้ทุกเรื่อง คุมได้ทุกอย่าง คงไม่ได้ทำกันพอดี แต่อย่างน้อยก็ควรพอรู้ พอเข้าใจให้เราประเมินได้ว่านี่มันไหวหรือไม่ไหวรวมถึงเหมาะหรือไม่เหมาะกับเรา และหลายครั้ง ต่อให้รู้เรื่องที่ทำมากพอ แต่อาจไม่เคยรู้ว่า “ตอนนี้ยังไม่ใช้เวลา” มุ่งหน้าดันทุรังทำไปก็คงไม่สำเร็จ เพราะปัจจัยภายนอกหลายอย่างนั้น มันควบคุมไม่ได้...อีกประการของสิ่งที่บอกว่า ควบคุมยากนั้นก็ไม่ใช่แค่ความรู้ เพราะไม่รู้เรายังไปศึกษาหาความรู้ได้ แต่หลายเรื่องถึงรู้ แต่ก็ทำเองไม่ได้ ต้องพึ่งพาคนอื่น สิ่งอื่น ซึ่งถ้ามากเกินไป มันจะกลายเป็นยากทันที หรือหากมองเป็นการลงทุน แล้วจะลงทุนให้เองหมดเพื่อควบคุมได้ ก็ต้องลงทุนมากกว่าคนอื่น ต้นทุนสูง และมีไม่น้อยที่เข้าข่ายบานปลาย

ทั้งคุมยาก และความรู้ไม่พอ ต่อให้ทำอะไรขึ้นมาได้ ก็เจอแต่ปัญหาเพราะเราไม่เข้าใจ แล้วแต่ละปัญหาที่แก้ยากเพราะต้องพึ่งคนอื่น แถมโดนโกง โดนหลอกก็ง่าย พอถึงตรงนี้บางทีเราจะนึกออก เพราะรอบตัวคงมีให้เห็นว่า **ทำในสิ่งที่ไม่รู้ ทำในสิ่งที่ไม่มีปัญญาควบคุมมัน มันไปได้ยากจริง**

3. **ทำเรื่องที่เราขาดเขาไม่ได้** ข้อนี้อาจมีความคลุมเครืออยู่บ้างในแง่ที่ว่า เราไม่ควรพึ่งพาใครนั้นหรือ? ยกตัวอย่างแบบนี้ดีกว่า หากเรามีเป้าหมายทำอะไรสักอย่าง เช่น เขียนหนังสือการ์ตูนสักเรื่อง แต่เราเป็นนักวาด แต่งเรื่องไม่เก่ง จึงหาคนแต่งเรื่องเก่ง ๆ ที่วาดไม่เก่งมาทำร่วมกัน แล้วเขาแต่งมาหนึ่งตอนเราก็วาดเสร็จ แล้ว แต่เขายังไม่แต่งต่อมาให้สักที คงนึกออกว่าสถานการณ์แบบนี้แย่มาก เพราะกลายเป็นว่าความสำเร็จนั้น มีปัจจัยอยู่ที่คนอื่นเสียครึ่งหนึ่ง...หรือกรณีเป็นธุรกิจ ก็เช่น การพึ่งพาวัตถุดิบแหล่งเดียว ช่องทางจำหน่ายหลักแห่งเดียว เหล่านี้ถ้าเจออุปสรรคก็เป็นปลายทาง หากถามว่ารวม ๆ แล้วหากเป็นตอนเริ่มต้นไม่ผิดอะไรเลย อาจเป็นเรื่องจำเป็นด้วยซ้ำ แต่ดังที่บอกมันเป็นแนวคิด ถ้าอนาคตไปยัง “ขาดเขาไม่ได้” ก็ให้ระวังเพราะพึ่งกันมาเยอะ... ส่วนหนึ่งข้อนี้ถือว่าควบคุมไม่ได้เหมือนกับข้อที่แล้วไหม? ส่วนหนึ่งก็ใช้แต่กระบวนการ แนวคิด หรือเรื่องราวมักจะต่างกัน เพราะควบคุมไม่ได้มีหลายปัจจัยพื้นฐานมาจากความรู้ แต่ขาดเขาไม่ได้ เป็นเพียงปัจจัยเดียวที่ถ้าดี ก็อาจดีเลยอยู่กันไป แต่ถ้าไม่ดีเมื่อไหร่ยังงี้ก็รอดยากนั่นเอง